

Bc. Lucie Carrascová:

Historie Festivalu komorní hudby v Českém Krumlově

Jihočeské město Český Krumlov má velice dlouhou a bohatou historii. Hudba vždy zněla v zámku i podzámčí, v prostředí kostelů a klášterů, ve školách. Díky zdejšímu působení zámeckých kapel se v českokrumlovském zámeckém archivu dochovala cenná sbírka hudebnin, jejíž obsah je nyní postupně ožívován. V osmdesátých letech dvacátého století však hudební život ve městě, kde „genius loci“ přímo vybízel k pořádání koncertů, částečně stagnoval. Hudební skladatel Jaroslav Krček ve spolupráci s RNDr. Lubomírem Braným CSc. se tehdy rozhodli spolu s dalšími členy místního amatérského orchestru roku 1987 založit Festival komorní hudby Český Krumlov.

1987 - 1989

V počátku byl festival pořádán převážně hudebními nadšenci, přesto vždy vykazoval velmi kvalitní úroveň, která se postupem času ještě zvyšovala. Příprava prvního ročníku začala v době, kdy všechny instituce a organizace měly již sestavené a schválené plány. O jeho náplň se tedy postarali převážně samotní zakladatelé festivalu – Jaroslav Krček se souborem Musica Bohemica a Smyčcový orchestr Český Krumlov. Ale již druhý ročník přivítal v Krumlově domácí „špičky ve svém oboru“, jako byli Pražští madrigalisté nebo Slovenský komorní orchestr, a festival se postupně rozpínal do stále větší šíře. Už od prvního ročníku nabyl festival díky dramaturgii Jaroslava Krčka určitých specifík v podobě koncertů pro děti, večerního „Nocturna“ a besed nebo seminářů na hudební témata. Na třetím ročníku navíc přibyly zámecké prohlídky spojené s hudbou minulých staletí. Jednalo se o video-projekt, jehož autorem byl skladatel a režisér Zdeněk Zahradník. Ten trval dva roky, ale z hudebních prohlídek se stala festivalová tradice. Z repertoárového hlediska spojovala první tři ročníky převaha hudby starších slohových období a hudba současná.

1990 - 1991

Po listopadu 1989 došlo ke změně politické a hospodářské situace. Čtvrtý ročník musel být tedy kvůli nedostatku finančních prostředků koncipován opět

skromněji. I přesto šlo o slohově i žánrově vyvážený repertoár, dramaturgická koncepce byla zachována, revoluci „nepřežily“ pouze semináře s hudební tematikou. Koncepce druhého polistopadového ročníku se nesla ve znamení spolupráce s agenturou AUVIEX a jejím ředitelem Jaromírem Boháčem. Festival se konal v polovině září, během čtyř dnů se konalo deset koncertů. Dětem tentokrát zpívaly děti – dva dětské sbory. Programová náplň byla sestavena z posluchačsky ověřeného repertoáru renesance, baroka a klasicismu, součástí programu bylo i pečení vola a aukce uměleckých děl. Kvůli rozdílným představám o festivalové koncepci byla spolupráce s agenturou zrušena a organizátoři se rozhodli za účelem snadnějšího shánění a shromažďování finančních, materiálních i jiných prostředků založit Nadaci Festival komorní hudby, později přeměněnou na nadační fond.

1992 – 2005

Jednoho z ročníků FKH se zúčastnil jako posluchač tehdejší ředitel Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro Oleg Podgorný a nabídl spolupráci. Díky podpoře Nadace Pražského jara začal šestý ročník koncertem The Accademy of Ancient Music a jeho výtěžek připadl na rekonstrukci zámeckého barokního divadla. Na programové náplni se začal podílet (nejprve zčásti a posléze většinou) Antonín Matzner, poradce a posléze dramaturg Pražského jara. I přes počáteční finanční obtíže (zejména u osmého ročníku) nabyla dramaturgická stránka s jeho osobou postupně určité podoby. Každý ročník byl zahájen i ukončen vystoupením většího komorního (v některých případech i symfonického) tělesa. Nechyběl sólový instrumentální nebo pěvecký recitál, menší komorní těleso (kvartet nebo trio) a také vystoupení pěveckého sboru. Bohaté zastoupení měla i tvorba vokálně-instrumentální, a to jak světská, tak duchovní, v několika ročnících se také zrealizovala hudba spojená s mluveným slovem. Repertoár byl slohově i žánrově vyvážený, významně se i nadále uplatňovala soudobá tvorba a jeden koncert téměř každého ročníku byl věnován i tzv. nonartificiální hudbě. Neustálé komerční tlaky se projevíly ve zrušení tradice koncertů pro děti a později také koncertů s mluveným slovem. Kromě tradičního Nocturna se roku 2003 začala pořádat „Barokní noc“ – barokní hudba, tanec a opera v prostorách krumlovského zámku.

Festival si získal stálý zájem jak domácích i zahraničních posluchačů, tak i samotných hudebníků. Kromě souboru Musica Bohemica s uměleckým vedoucím Jaroslavem Krčkem a Smyčcového orchestru Český Krumlov, kteří stáli u zrodu

festivalu, do Českého Krumlova pravidelně zajížděla i Rožmberská kapela, Slovenský komorní orchestr, Sukův komorní orchestr s houslistou Josefem Sukem, Talichův komorní orchestr, Jihočeská komorní filharmonie, Capella Istropolitana a řada dalších. Ze sólistů to byli zejména multiinstrumentalista Jiří Stivín, trumpetista Josef Kejmar, houslista Ivan Ženatý, houslistka Shizuka Ishikawa, Pavel Jurkovič, Jitka Molavcová a Alfréd Strejček. Významnými festivalovými počiny byly i obnovené premiéry skladeb z českokrumlovského zámeckého archivu a uspořádání skladatelské soutěže v rámci jubilejního desátého ročníku; vítězná díla této soutěže byla premiérově provedena a vydána v notách. Dramaturgie festivalu nezapomněla na významná skladatelská výročí – např. Wolfganga Amadea Mozarta roku 1996 a Antonína Dvořáka roku 2004. Za dobu své existence se tedy festival vřadil do festivalového dění nejen regionálního, ale i celostátního rozsahu a nabyl tam svého stálého postavení. Odolal konkurenčnímu tlaku jiných festivalů, které se v devadesátých letech postupně vynořily a tak může v letošním roce proběhnout již jeho jubilejní dvacátý ročník.

Český Krumlov, duben 2006.